

25. 8. 2015

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim: pohled na sankcionování právnických osob v praxi českých soudů

Vzhledem k tomu, že aplikace zákona č. [418/2011](#) Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, probíhá v České republice již čtvrtým rokem, přičemž nejedna právnická osoba byla podle tohoto zákona již odsouzena, domnívám se, že je více než namístě zaobírat se aplikací tohoto zákona nikoliv jen pokud jde o počty trestních řízení, jež byly dosud proti právnickým osobám vedeny[1]. Vhodné je též shrnout a blíže analyzovat sankce, jež byly právnickým osobám podle dříve uvedeného zákona již pravomocně uloženy, anebo uloženy býti mohly.[2]

Obecné vyhodnocení praxe českých soudů v letech 2012, 2013 a 2014

Na úvod si pojďme shrnout statistiku v rovině obecné.

Rok 2012

V prvním roce účinnosti zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, tedy v roce 2012, nebyla právnické osobě uložena pravomocně ani jedna sankce. Nutno ovšem dodat, že už v tomto roce bylo známo necelých 20 případů zahájení trestního stíhání právnické osoby.[3]

Rok 2013

V roce 2013 byly českými soudy pravomocně uloženy právnickým osobám celkem 3 tresty. Tyto tresty uložil v každém případě jiný soud, a to Obvodní soud pro Prahu 1, Krajský soud v Ostravě a Městský soud v Brně. Konkrétně byl v těchto případech jako trest zvolen dvakrát trest uveřejnění rozsudku, jedenkrát pak trest peněžitý. Právnické osoby byly v tomto roce sankcionovány dvakrát za trestný čin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby, jedenkrát pak za dotační podvod v souběhu s trestným činem poškození finančních zájmů Evropské unie.

Rok 2014

V roce 2014 bylo českými soudy pravomocně uloženo právnickým osobám celkem 22 trestů. Tyto tresty uložil v celé polovině případů, tedy v jedenácti případech, Městský soud v Brně, ve třech dalších případech pak Okresní soud v Hodoníně. Po dvou věcech skončených pravomocným rozhodnutím, v rámci něhož byl uložena právnické osobě trest, rozhodl Okresní soud ve Frýdku-Místku a Okresní soud v Rychnově nad Kněžnou. Ve zbylých případech pak takto rozhodl Obvodní soud pro Prahu 7, Obvodní soud pro Prahu 10, Okresní soud v Benešově a Okresní soud v Teplicích. V devíti případech byl jako nejpřílehavější trest vybrán trest peněžitý, v dalších třech případech pak tento v kombinaci s trestem uveřejnění rozsudku. Jako samostatně uložený trest zvolily soudy trest uveřejnění rozsudku celkem třikrát. Pětkrát soud uložil trest zákazu činnosti a ke zrušení právnické osoby došlo pravomocně ve dvou případech. V tomto roce pak soudy sankcionovaly právnické osoby celkem osmkrát za trestný čin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné

povinné platby, čtyřikrát za trestný čin podvodu, dvakrát za trestné činy zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi a za zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění a sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě. Jedenkrát pak byla právnické osobě uložena sankce za trestný čin neoprávněného nakládání s odpady a za trestný čin úvěrového podvodu.

Tři „nej“

Nejaktivnější soudy

Pokud jde o nejaktivnější soudy, u kterých skončilo trestní řízení proti právnické osobě od roku 2012 pravomocným rozhodnutím, v rámci něhož byla uložena některá ze sankcí vypočtených v zákoně o trestní odpovědnosti právnických osob, pak můžeme co do těchto konstatovat následující pořadí či výsledky:

1. Městský soud v Brně – celkem 12 takových rozhodnutí (tj. 48 % z celkového počtu rozhodnutí).
2. Okresní soud v Hodoníně – celkem 3 taková rozhodnutí (tj. 12 % z celkového počtu rozhodnutí).
3. Okresní soud ve Frýdku-Místku a Okresní soud v Rychnově nad Kněžnou – celkem 2 taková rozhodnutí (tj. oba tyto 8 % z celkového počtu rozhodnutí).
4. Obvodní soud pro Prahu 1, Obvodní soud pro Prahu 7, Obvodní soud pro Prahu 10, Okresní soud v Benešově, Okresní soud v Teplicích a Krajský soud v Ostravě – celkem 1 takové rozhodnutí (tj. všechny tyto 4 % z celkového počtu rozhodnutí).

Jak patrně, celých 72 % všech rozhodnutí, v rámci kterých byla právnické osobě pravomocně uložena sankce, vydaly soudy moravské, resp. slezské. To, zda se jedná čistě o náhodu, anebo je tato skutečnost něčím racionálním opodstatněna, je však těžké odhadovat.

Nejčastější trestné činy, za něž byl právnickým osobám uložen trest

Škála trestných činů, za něž byly právnickým osobám v letech 2012, 2013 a 2014 ukládány tresty, příliš široká není. Tato tak pouze potvrzuje původně zastávané názory, že se trestní odpovědnost právnických osob bude dotýkat víceméně jen oblasti hospodářských či majetkových trestných činů, případně pak trestných činů proti životnímu prostředí. V uvedených letech byly tresty nejčastěji ukládány za následující trestné činy:

1. Trestný čin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby – celkem 10x. Tento trestný čin tak tvoří celých 40 % všech trestných činů, za které byly právnickým osobám pravomocně uloženy tresty. Za tento trestný čin byl pak konkrétně uložen trest uveřejnění rozsudku, trest zákazu činnosti anebo trest peněžitý.
2. Trestný čin podvodu – celkem 4x. Tento trestný čin tak tvoří celých 16 % ze všech trestných činů, za které byly právnickým osobám pravomocně uloženy tresty. V těchto případech byly dotčeny právnické osoby sankcionovány konkrétně trestem peněžitým, trestem uveřejnění rozsudku, případně pak jejich kombinací.
3. Trestné činy zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění, sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě a porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi – za každý z těchto trestných činů byla právnické osobě uložena sankce celkem 2x. Každý tento trestný čin tak tvoří 8 % ze všech trestných činů, za které byly právnickým osobám pravomocně uloženy tresty. Konkrétně byly za tyto trestné činy v příslušném pořadí uloženy tresty zrušení právnické osoby, anebo trest peněžitý, dále trest zrušení právnické osoby, anebo trest zákazu činnosti, poté trest peněžitý a v posledním případě pak peněžitý trest spolu s trestem uveřejnění rozsudku.
4. Trestný čin úvěrového podvodu, souběh trestného činu dotačního podvodu a trestného činu

poškození finančních zájmů Evropské unie a trestný čin neoprávněného nakládání s odpady - za každý tento trestný čin, resp. skutek byl právnické osobě uložen trest celkem jedenkrát. Každý z těchto tak tvoří 4% veškeré trestné činnosti, za kterou byla právnická osoba kdy pravomocně sankcionována. Co se týče trestů, pak byl v těchto případech uložen v příslušném pořadí trest peněžitý, trest uveřejnění rozsudku a trest zákazu činnosti.

Nejčastěji ukládané tresty

Ve věci nejčastěji pravomocně uložených trestů právnickým osobám v letech 2012, 2013 a 2014, můžeme konstatovat následující závěr:

1. Trest peněžitý - pravomocně uložen celkem 10x (tj. 40 % z celkového počtu všech pravomocně uložených trestů).
2. Trest uveřejnění rozsudku, trest zákazu činnosti - oba pravomocně uloženy celkem 5x (tj. v obou případech 20 % z celkového počtu všech pravomocně uložených trestů).
3. Trest peněžitý spolu s trestem uveřejnění rozsudku - pravomocně uložen celkem 3x (tj. 12 % z celkového počtu všech pravomocně uložených trestů).
4. Trest zrušení právnické osoby - pravomocně uložen celkem 2x (tj. 8 % z celkového počtu všech pravomocně uložených trestů).

Ve dvou případech se na tomto místě setkáváme s tresty, jež umožňuje uložit i trestní zákoník. Jedná se o peněžitý trest a trest zákazu činnosti. Můžeme vyvozovat, že tyto tresty ukládají soudy vcelku hojně mimo jiné i z důvodu jejich osvědčenosti, resp. z důvodu, že tyto již jaksí důvěrněji znají.

V dalších dvou případech se pak jedná o tresty zcela nové. Těmito jsou trest uveřejnění rozsudku a trest zrušení právnické osoby. Je, dá se říci, obdivuhodné, kolikrát soudy přistoupily k prvně jmenovanému trestu, když tento dosud neznaly, nadto pak s ohledem na to, že může jeho ukládání, resp. výkon působit jisté potíže. Jeho kombinace s trestem peněžitým není nijak vyloučena. Obdiv soudům je pak potřeba vyjádřit v jistém směru i v případě přikročení k ukládání trestu zrušení právnické osoby. Vzhledem k dále probraným konkrétním případům, ve kterých došlo k uložení tohoto trestu však můžeme říci, že v těchto případech soudům volba jiného možného trestu v zásadě ani nezbyla.

Rozbor rozhodnutí, v rámci nichž byly právnickým osobám tresty podle zákona o trestní odpovědnosti právnických osob uloženy, anebo uloženy být mohly

Trest zrušení právnické osoby

Původně bylo předpokládáno, že trest zrušení právnické osoby nebude v českém právním prostředí příliš používán[4], a v případě, kdy k němu soud už přistoupí, pak se bude jednat zejména o případy tzv. zločineckých organizací založených například za účelem legalizace výnosů z trestné činnosti, výroby a distribuce omamných a psychotropních látek apod., u nichž jiné opatření než zrušení fakticky nepřichází v úvahu.[5] Skutečnost je ovšem trochu jiná. V současné době disponují dvěma pravomocnými rozhodnutími[6], v rámci nichž soudy uložily právnické osobě právě trest zrušení právnické osoby.

V prvním případě uložil právnické osobě tento trest Okresní soud v Benešově[7] pro trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr.z. Zrušená společnost nevykazovala řadu let žádnou aktivitu a dá se tak říci, že byla zřízena pouze za jediným účelem - páchat trestnou činnost, když tato i přes výzvy finančního úřadu nepodávala daňová přiznání a neodváděla DPH. Tato společnost neměla žádný majetek a šlo v podstatě o subjekt, který měl jen vnější formu bez jakéhokoliv vnitřního obsahu. Za dané situace tak nepřipadalo v úvahu uložení

majetkových sankcí postihujících v zásadě neexistující majetek nebo trest zákazu činnosti, která nebyla nijak vykonávána, či dokonce pouhé zveřejnění rozsudku, neboť ten by se z hlediska svého účelu zjevně míjel účinkem. Uložený trest tak hodnotím za dané situace jako trest přiléhavý.

V dalším případě došlo k uložení trestu zrušení právnické osoby Obvodním soudem pro Prahu 7[8], a to za trestný čin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1, aliney prvé, trestního zákoníku. Odsouzená společnost v tomto případě působila při legalizaci vývozu zboží z Číny do Evropské unie. Při ukládání trestu přihlédl soud k tomu, že tato neměla žádný majetek, faktické sídlo, zaměstnance a nebylo ani v náznaku zjištěno, že by provozovala podnikatelskou činnost, a tedy, s ohledem na absenci podmínek pro uložení, resp. výkon jiných druhů trestů, se i v tomto případě jevil tento trest jako nejadekvátnější a neúčelnější.

Oba tyto případy pak spojuje to, že na počátku všeho stál finanční úřad, který dal podnět policii.

Peněžitý trest

Na základě zákona č. [106/1999](#) Sb., o svobodném přístupu k informacím, jsem si vyžádala i několik pravomocných rozhodnutí[9], v rámci kterých byl právnické osobě uložen trest peněžitý. Výše peněžitého trestu, s níž se v těchto rozhodnutích setkáváme, se mi jeví velice nízká, resp. není rozhodně taková, aby konkrétní odsouzenou právnickou osobu, ani ostatní potenciální pachatele, odstrašila od spáchání (dalšího) trestného činu. Uložené peněžité tresty se v nich totiž pohybují v rozmezí od 10 000 do 30 000 korun, nejčastěji pak výše uloženého peněžitého trestu činí 20 000 korun.

Z těchto rozhodnutí bych ráda upozornila na jeden zvláštní případ. Jedná se o rozhodnutí Městského soudu v Brně[10], v rámci něhož byl právnické osobě, ne zcela v souladu se zákonem, uložen peněžitý trest ve výši 10 000 korun. Právnická osoba zde byla odsouzena za přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1 písm. a) tr.z., kterého se měla dopustit tím, že prostřednictvím svého statutárního orgánu nesplnila svou zákonnou povinnost a za zaměstnance neodvedla povinné odvody státu, jako pojistné na zdravotní pojištění a na sociální zabezpečení, a to za souhrnné období od ledna 2012 do prosince 2012 v celkové výši 56 779 korun. Za toto jednání jí byl trestním příkazem uložen peněžitý trest ve výměře 10 denních sazeb[11], kdy výše denní sazby činila 1 000 korun. Celková částka peněžitého trestu tak byla 10 000 korun. Kdyby šlo o nový druh trestu, byla by taková chyba do jisté míry ospravedlnitelná, jenže ačkoliv se v tomto případě stanoví počet denních sazeb poněkud „náročněji“ za užití subsidiarity trestního zákoníku, nemělo by toto činit žádné potíže. Jedná se tak o závažné pochybení soudu, jehož příčinu si můžeme pouze domýšlet, jelikož protože bylo v tomto případě rozhodováno trestním příkazem, není toto rozhodnutí nijak odůvodněno.

Trest zákazu činnosti

I v případě trestu zákazu činnosti disponuji dvěma pravomocnými rozhodnutími[12], v rámci kterých byl právnické osobě tento trest uložen. Jako příklad takového rozhodnutí uvedu opět případ z mého pohledu nejzajímavější.

Obvodní soud pro Prahu 10[13] rozhodl o uložení trestu zákazu činnosti za trestný čin neoprávněného nakládání s odpady podle § 298 odst. 2, odst. 4 písm. b) tr.z., zákaz činnosti v tomto případě uložil ve formě zákazu nakládání s odpady jakéhokoli druhu, a to na dobu 8 let. Soud byl při ukládání trestu ve svých možnostech s ohledem na účelnost uloženého trestu velice omezen, když krátce po zahájení trestního stíhání byla například převedena motorová vozidla ve vlastnictví této právnické osoby na osoby jiné, čímž byla tato zbavena nejen možnosti výdělečné činnosti (společnost se živila autodopravou a svozem sutí nebo odvozem šrotu), ale i veškerého majetku, který vlastnila.

Pokud jde o výši trestu, pak této nelze vzhledem k aspektům tohoto případu ničeho vytýkat. Avšak jednalo se o trest, který byl, jak z dikce odůvodnění rozsudku vyplývá, uložen původně trestním příkazem („...v souladu s původně uloženým trestem trestním příkazem uložil soud obžalované společnosti trest zákazu činnosti, a to zákazu nakládání s odpady jakéhokoliv druhu na dobu 8 let...“). Co bychom tak mohli tomuto rozhodnutí vytknout, je to, že uložit trest zákazu činnosti v této délce není trestním příkazem možné, resp. tato přesahuje maximální možnou délku trestu zákazu činnosti, jež lze trestním příkazem podle § 314e odst. 2 písm. d) tr.ř. uložit.

Trest zákazu plnění veřejných zakázek, účasti v koncesním řízení nebo ve veřejné soutěži

Tento trest nebyl uložen prozatím ani jednou. Podle příslušných rozhodnutí[14], které jsem si vyžádala v souladu se zákonem č. [106/1999](#) Sb., o svobodném přístupu k informacím, však došlo za zorganizování zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1 tr.z., a to dokonce dvakrát, k uložení peněžitého trestu, jehož souhrnná výše činila v obou případech 30 000 korun. Organizátorství na tomto trestném činu se dopustila v těchto případech právnická osoba tím, že řídila, aby jiný v souvislosti se zadáním veřejné zakázky a v souvislosti s veřejnou soutěží v úmyslu opatřit jinému prospěch, sjednala některému dodavateli a soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů a soutěžitelů, a spáchala takový čin jako člen hodnotící komise a vyhlášovatel. Můžeme tak uvažovat, zda by bylo v tomto případě možné uložit tento trest jako zákaz účastnit se těchto jakožto člen hodnotící komise a vyhlášovatel, a zda si soud „netroufnul“ k tomuto trestu přikročit mimo jiné i proto, že si s tímto nevěděl rady, a tedy takové případy snad skutečně náleží spíše Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, na což bylo již dříve v souvislosti s přijímáním nové právní úpravy často upozorňováno. V obou případech pak byla uzavřena dohoda o vině a trestu, která byla následně soudem schválena, a jelikož se po vyhlášení rozsudku státní zástupce a jednatel obviněné společnosti vzdali práva odvolání, prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a jednatel obviněné společnosti zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, vyhotovil soud v souladu s ustanovením § 129 odst. 2 tr.ř. zjednodušený rozsudek, který neobsahuje další odůvodnění, a důvod neuložení trestu zákazu plnění veřejných zakázek, účasti v koncesním řízení nebo ve veřejné soutěži se tak z tohoto nedozvídáme.

Trest zákazu přijímání dotací a subvencí

Tento trest nebyl prozatím uložen ani jedné právnické osobě. Nejmenované občanské sdružení však bylo rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě[15] odsouzeno za to, že v žádosti o poskytnutí dotace uvedlo nepravdivé údaje, způsobilo takovým činem škodu větší než 50 000 korun, a zároveň uvedlo nepravdivé údaje vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaných jménem Evropské unie, a tím umožnilo nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu. Tímto jednáním se tak toto občanské sdružení dopustilo přečinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 4 tr.z. a přečinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1 tr.z., za což bylo odsouzeno k trestu uveřejnění rozsudku. Vzhledem k tomu, že se u hlavního líčení po vyhlášení rozsudku státní zástupce a statutární zástupkyně Občanského sdružení vzdali svého práva na odvolání, a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, byl vyhotoven zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, a tak zůstává otázka, proč nebyl v tomto případě trest zákazu přijímání dotací uložen, otevřena.

Trest uveřejnění rozsudku

Konečně pak disponuji i dvěma rozhodnutími[16], v rámci kterých byl právnické osobě uložen trest uveřejnění rozsudku. Jakožto zajímavější uvedu na tomto místě pouze jedno z nich.

Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1[17] byla právnická osoba odsouzena za přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1

písm. a) tr.z., jehož se dopustila tím, že neplnila svou zákonnou povinnost a neodvedla předepsané pojistné na sociální zabezpečení a na zdravotní pojištění za své zaměstnance za období od 1. ledna 2012 do 30. června 2012 přesto, že povinné částky byly sráženy z jejich hrubé mzdy. Za toto jednání jí byl uložen trest uveřejnění rozsudku v tiskovém sdělovacím prostředku. Problémem zde není to, že nebyl zveřejněn „rozsudek“, ale „trestní příkaz“, když podle § 314e odst. 7 tr.ř. má trestní příkaz povahu odsuzujícího rozsudku. Problémem je to, že takovým rozhodnutím byl v tomto případě trestní příkaz a trest uveřejnění rozsudku není trestem, který by jím bylo možné uložit (srov. § 314e odst. 2 tr.ř.).

Shrnutí aktuálního stavu

Přijetí zákona o trestní odpovědnosti právnických osob bylo od samého počátku spojeno s výraznou nedůvěrou. Nejistota, se kterou byl tento zákon přijat, se ovšem neprojevovala pouze v rovině teoretické, kdy byl celý koncept zpochybňován a kritizován pro svou neslučitelnost s českým trestním právem, ale také v rovině budoucí praktické aplikace zákona. Na jedné straně jsme se mohli setkat s kritikou, že orgány činné v trestním řízení nebudou ochotny podle nového zákona postupovat, proto nebude v praxi k trestnímu stíhání právnických osob docházet, a tak zákon zůstane, minimálně v několika nejbližších letech po nabytí jeho účinnosti, zcela nevyužit. Na straně druhé se pak objevoval názor, že spolu s nabytím účinnosti zákona nastane obrovský boom, který by mohl způsobit dokonce i kolaps z důvodu přetížení justice.

Na základě toho, co bylo výše uvedeno, však můžeme konstatovat, že se slova ani jedné z těchto dvou stran nenaplnila, když přinejmenším poslední dva roky ukázaly, že institut trestní odpovědnosti právnických osob není jen formálním splněním mezinárodních závazků, ale je institutem, který nebude v českém trestním právu z hlediska praxe orgánů činných v trestním řízení opomíjen[18], a ačkoliv je podle slov odborníka na trestní odpovědnost právnických osob Lukáše Bohuslava rozsudků více, než by sám očekával, a to i ve srovnání s ostatními státy[19], lze říci, že ani žádný extrémní boom se nekonal.

Pokud jde o konkrétní postihy právnických osob, můžeme na tomto místě konstatovat, že pokud neuvažujeme dva pravomocně uložené tresty zrušení právnické osoby, pak, jak lze dovozovat z dříve uvedeného, jsou tyto prozatím vcelku mírné.

Prognóza na příští léta

S ohledem na nepříliš dlouhou dobu praktické aplikace zákona o trestní odpovědnosti právnických osob nemůžeme konstruovat ucelený výhled na příští roky. Co ovšem teoreticky říci můžeme, je to, že vzhledem k tomu, že počet pravomocně odsouzených právnických osob prozatím každoročně vzrůstal, lze očekávat, že tato narůstající tendence bude zachována i nadále. K tomuto názoru je potřeba dospět i proto, že orgány činné v trestním řízení mohou stíhat pouze takovou trestnou činnost, která byla spáchána po nabytí účinnosti tohoto zákona, tedy po 1. 1. 2012, a nějakou dobu jistě trvá, než je vůbec možno trestní stíhání právnických osob zahájit, nadto pak tyto odsoudit a uložit jim některou ze zákonem o trestní odpovědnosti právnických osob uvedených sankcí.

Nárůst počtu odsouzených právnických osob pak lze očekávat i tehdy, pokud dojde k novelizaci § 7 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, jež by přispěla k jejich větší kriminalizaci – tedy pokud by měla právnická osoba nově nést odpovědnost, až na několik výjimek, za veškeré trestné činy, jichž se může dopustit osoba fyzická. Sama jsem se během své praxe setkala, mimo jiné, kupříkladu se snahou stíhat právnickou osobu za trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže (§ 248 tr.z.), což nebylo v důsledku omezeného katalogu trestných činů, pro něž lze právnickou osobu stíhat, možné.

Konečně je pak navzdory všemu výše uvedenému potřeba konstatovat, že pokud jde o uplatňování zákona o trestní odpovědnosti právnických osob v praxi českých soudů, tak přestože přikročily k sankcionování právnických osob zatím pouze soudy některé, škála jimi ukládaných sankcí příliš pestrá není, a některá jejich rozhodnutí nejsou, nejspíše z důvodu novoty tohoto zákona, úplně bezvadná, byly těmito vyneseny již více jak dvě desítky pravomocných rozhodnutí, v rámci kterých byla právnické osobě uložena sankce. Tento stav je tak potřeba brát jako jistý příslib do budoucna a věřit, že tím, že bude mít intenzita aplikace zákona o trestní odpovědnosti právnických osob českými soudy, doufejme, i nadále vzrůstající tendenci, bude mít i samotný zákon o trestní odpovědnosti právnických osob šanci ukázat, nakolik vhodné nástroje sankcionování právnických osob vkládá do rukou českých soudů.

Alena Tibitanzlová,

studentka pátého ročníku Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze

e-mail: Tibitanzlova.Alena@seznam.cz

-----
[1] Rozbor příslušných nejnovějších statistik lze k tomuto nalézt například - dostupné na www, k dispozici >>> [zde](#).

[2] Následující údaje vychází ze statistiky Ministerstva spravedlnosti platné ke dni 6. 11. 2014.

[3] VIDRNA, Jan. Masakr firem se zatím nekoná. Komora. 2013, č. 7 - 8, s. 37 [cit. 20. 2. 2015].

Dostupný na www, k dispozici >>> [zde](#).

[4] JANUŠ, Jan. K jakému trestu může být odsouzena vaše firma? 2014 [cit. 13. 12. 2014]. Dostupný na www, k dispozici >>> [zde](#).

[5] FENYK, Jaroslav, SMEJKAL, Ladislav. Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim: komentář. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012, s. 72.

[6] Rozhodnutí Okresního soudu v Benešově ze dne 10. 2. 2014, sp. zn. 1 T 158/2013, rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 12. 3. 2014, sp. zn. 39 T 13/2014.

[7] Rozhodnutí Okresního soudu v Benešově ze dne 10. 2. 2014, sp. zn. 1 T 158/2013.

[8] Rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 12. 3. 2014, sp. zn. 39 T 13/2014.

[9] Rozhodnutí Městského soudu v Brně ze dne 6. 12. 2013, sp. zn. 92 T 197/2013, rozhodnutí Městského soudu v Brně ze dne 10. 12. 2013, sp. zn. 90 T 152/2013, rozhodnutí Městského soudu v Brně ze dne 29. 3. 2013, sp. zn. 89 T 60/2013, rozhodnutí Městského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2013, sp. zn. 10 T 87/2013, rozhodnutí Městského soudu v Brně ze dne 18. 12. 2013, sp. zn. 5 T 300/2013.

[10] Rozhodnutí Městského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2013, sp. zn. 10 T 87-2013.

[11] Minimální počet denních sazeb stanoví § 68 odst. 1 tr.z. na 20.

[12] Rozhodnutí Okresního soudu v Teplicích ze dne 14. 5. 2014, sp. zn. 4 T 85/2013, rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 26. 3. 2014, sp. zn. 29 T 7/2014.

[13] Rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 26. 3. 2014, sp. zn. 29 T 7/2014.

[14] Rozhodnutí Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 25. 3. 2014, č. j. 4 T 30/2014 - 8023 a rozhodnutí Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 25. 3. 2014, č. j. 4 T 30/2014 - 8037.

[15] Rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 3. 2013, sp. zn. 49 T 10/2012.

[16] Rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 3. 2013, sp. zn. 49 T 10/2012, rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 29. 4. 2013, sp. zn. 3 T 19/2013.

[17] Rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 29. 4. 2013, sp. zn. 3 T 19/2013.

[18] Z přílohy zprávy o činnosti státního zastupitelství za rok 2014 ze dne 18. 6. 2015, jež byla publikována Nejvyšším státním zastupitelstvím, vyplývá, že celkový počet trestních řízení vedených proti právnickým osobám roste. Jen v roce 2014 bylo v České republice vedeno trestní řízení celkem proti 626 právnickým osobám, což představuje oproti roku 2013 nárůst o celých 68 právnických osob.

[19] JANUŠ, Jan. Ekonom: Ročně budou odsouzeny stovky firem, očekává specialista na trestní odpovědnost. 2014 [cit. 20. 2. 2015]. Dostupný na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Podmínky pro uložení trestu vyhoštění cizince](#)
- [Zamyšlení nad systémem alternativních trestů: poznámky na pozadí mezinárodní vědecké konference „Rethinking Sentencing: Are We Getting Justice Right?“](#)
- [Správné určení počátku běhu lhůty pro podání stížnosti proti usnesení soudu, kterým se nařizuje výkon trestu odnětí svobody](#)
- [Rozšiřování státní moci při implementaci acquis EU: český fenomén gold-platingu na příkladu konfiskační směrnice](#)
- [Změna způsobu určování výše peněžité pomoci obětem: Řešení všech dosavadních problémů?](#)
- [Uplatnění adhezního nároku v trestním řízení a správním řízení](#)
- [Novela § 196 trestního zákoníku: racionální korekce, nebo oslabení ochrany dítěte?](#)
- [Vybrané aspekty trestného činu podvodu podle § 209 TrZ ve světle judikatury](#)
- [Zásadní novinky v oblasti trestní odpovědnosti právnických osob v roce 2026](#)
- [Kauza Skender Bojku: Putativní nutná obrana optikou ÚS](#)
- [Novela zákona o trestní odpovědnosti právnických osob](#)